

کوشا گلکار، مربی امدادگری:
**زمان زلزله
 از نرده‌های راه‌پله
 دوری کنید**

یکی از آموزش‌های اساسی در طرح مدارس، آموزش نحوه صحیح پناه‌گیری در محل‌های ایمن مدرسه است تا دانش‌آموزان با شناسایی نقاط ایمن مدرسه، در موقع لزوم از خطرات سقوط آوار و اشیاء در امان بمانند. برای این کار مربیان سازمان جوانان، همراه با دانش‌آموزان وارد راهرو و راه‌پله ساختمان مدرسه می‌شوند. بچه‌ها با توصیه «کوشا گلکار» یکی دیگر از مربیان هلال‌احمر در گوشه‌ای از راه‌پله می‌نشینند و با دست از سر خود محافظت می‌کنند. گلکار می‌گوید: «اگر در هنگام وقوع زلزله در راهرو و راه‌پله بودید همیشه در قسمت داخلی راه‌پله یعنی قسمت نزدیک به دیوار پناه بگیرید. سپس پشت سر هم و بدون اینکه یکدیگر را هل دهید، با محافظت از سر و صورت به آرامی به سمت پایین حرکت کنید».

مردان سیستان و بلوچستان به یاری هلال آمدند

روایت ۴ تن از خیران؛ از امدادگری داوطلبانه تا اهدای میلیون‌ها تومان پول به هلال احمر

افتتاح پایگاه امدادی شهرستان سیب و سوران به دست خیران گل جمعیت

علی جواهری | از قدیم گفته‌اند از هر دست بدی از همان دست می‌گیری. این ضرب‌المثل قدیمی حکایت فعالیت‌های بشر دوستانه جمعیت هلال احمر است. این سازمان فعالیت‌های دوسویه با مردم دارد. چنین است که صحنه‌های زیبایی از همبستگی ترسیم می‌شود. بارها در حوادث مختلف امدادگران با آغوش گرمشان پناهی امن از جنس مهربانی برای آسیب دیدگان فراهم کرده‌اند. این زنجیره جایی رنگ نور می‌گیرد که مردم خیر هم پا پیش می‌گذارند و از راه‌های مختلف به یاری هلال احمر می‌شتابند. گروهی با فعالیت داوطلبانه‌شان در عملیات امداد و نجات و عده‌ای هم از طریق کمک‌های نقدی و غیر نقدی به جمعیت هلال احمر یاری می‌رسانند.

نیم نگاه

بخشی از کمک‌های مردمی در سالهای ۹۲ تاکنون در استان سیستان و بلوچستان

۱۲..

متر زمین به ارزش ۵۰ میلیون تومان در شهرستان سراوان اهدا شده است.

۲۰۰۰۰۰

متر زمین به ارزش ۶ میلیون تومان در شهرستان دلگان برای ساخت پایگاه امداد و نجات جاده‌ای اهدا شده است.

۲۰۰۰۰۰۰

متر زمین به ارزش ۲۲ میلیون تومان در شهرستان دلگان برای ساخت پایگاه امداد و نجات جاده‌ای اهدا شده است.

۵۰۰۰۰۰۰

متر زمین به ارزش ۲۵۰ میلیون تومان در شهرستان خاش برای احداث پایگاه امداد و نجات کوهستان اهدا شده است.

۱۰۰۰۰۰۰۰

متر زمین به ارزش ۱۰۰ میلیون تومان در شهرستان هیرمند برای احداث پایگاه امداد و نجات کوهستان اهدا شده است.

۱۰۰۰۰۰۰۰۰

میلیون تومان هزینه برای ساخت پایگاه امداد و نجات جاده‌ای در شهرستان سیب و سوران اهدا شده است.

مزدکارم دعای پدر بود

کریم بخش بورمند
سن:
 ۴۸ ساله
نوع کمک:
 اهدا کننده زمین
 ۱۸۰۰ مترمربع برای ساخت پایگاه آموزشی هلال احمر

است که هیچ وقت اصلیتش را فراموش نکند. هر وقت به دستان پینه بسته پدرم نگاه می‌کنم دشواری‌های درس خواندن و دسترسی به یک مرکز درمانی در خاطرم زنده می‌شود. از این سختی‌ها نباید فرار کرد بلکه باید به دلش زد و شهر به شهر کشور را ساخت. چنین کاری جنس بچه‌های هلال احمر است که در شهرهایشان بی‌ادعا و مخلصانه کار می‌کنند. او با بیان اینکه کار چندان بزرگی انجام نداده است می‌افزاید: «وقتی پدرم متوجه شد زمینی را که حاصل یک عمر زحمتم در آموزش و پرورش را برای این کار صرف کرده‌ام دستش را بالا گرفت و کلسی برایم دعا کرد. گفت: پسرم! خدا خیرت بدهد. اینطور کار هاست که برای آدم می‌ماند. من این موضوع را با هیچ چیزی عوض نخواهم کرد. امیدوارم مسئولان عنایت کنند که ساختمان آموزشی در این زمین ساخته شود و اگر اجازه دهند دوندگی‌ها و رایزنی‌های لازم برای جذب خیری که در ساختن ساختمان مشارکت کند را هم انجام می‌دهم.»

کار خیر می‌تواند هر چیزی باشد. می‌تواند به دادن یک نشانی به فردی که راهش را گم کرده یا به عیادت از یک بیمار خلاصه شود. مهم نفس عمل است که خیر خواهانه باشد. «کریم بخش بورمند» یکی از امدادگران سیستان و بلوچستان است که زمین ۱۸۰۰ مترمربعی‌اش به ارزش ۱۸۰ میلیون تومان را به جمعیت هلال احمر اهدا کرده است و از مسئولان خواسته در آن مرکز آموزش امدادی و فرهنگی ساخته شود. بورمند هم امدادگر داوطلب هلال احمر است و هم معلم بازنشسته آموزش و پرورش. او از دغدغه کمبود سرانه‌های فرهنگی و امدادی شهرستان پدری‌اش می‌گوید: «اولین چیزی که فرزند یک کشاورز یاد می‌گیرد این

کاری که خیر دنیا دار دو آخرت

عبدالناصر جهان‌بده
سن:
 ۵۵ ساله
نوع کمک:
 ساخت پاساژ در زمین هلال احمر که سود حاصل از آن برای فعالیت‌های امدادی هزینه شود

باید همه دست به دست هم دهیم تا حمایت از این سازمان بشردوست، کشورمان را آبادتر کنیم. این خیر سیستانی با بیان اینکه کار را باید برای رضای خدا انجام داد و نه خودنمایی، می‌گوید: «وقتی داشتیم این پاساژ را می‌ساختم خیلی‌ها مخالفت کردند. آنها می‌گفتند: این حاصل یک عمر زحمت توست. این میزان سرمایه‌گذاری در شهر کوچکی مثل سیب و سوران فایده ندارد. می‌توانی در یک شهر بزرگ مثل مشهد انجام دهی و سود بسیار زیادی به جیب بزنی! اما مقصدم رسیدن به منفعت نبود بلکه هدف داشتیم؛ یکی کار آفرینی و دیگری انجام کاری که هم خیر دنیا و هم آخرت در آن باشد. خوشحالم که با سختی زیاد توانستم هزینه این پاساژ را تأمین کنم و شرمند مردم شهرم نشدم خیلی وقت‌هایی شد که در مراحل ساخت به مشکل مالی می‌خوردم ولی خدایم رساند. جهاندیده می‌افزاید: «سال‌ها با راندگی ماشین سنگین نان زن و بچه‌ام را در آوردم به همین دلیل خوب می‌دانم پول در آورن برای مردم شهرم چقدر سخت است. امیدوارم با ساخت این پاساژ بخشی از مشکل اشتغال شهر حل شود و منافعی برای فعالیت‌های بشردوستانه جمعیت هلال احمر باشد»

هر کسی به نحوی در کارهای بشردوستانه جمعیت هلال احمر شریک می‌شود. اما «عبدالناصر جهان‌بده» خیر شهرستان «سیب و سوران» کاری متفاوت انجام داده است. او پیش از ۲ میلیارد تومان برای ساخت پاساژی هزینه کرده که بخشی از سود حاصل از فروش محصولات و اجاره مغازه‌ها به نفع فعالیت‌های بشردوستانه جمعیت هلال احمر هزینه می‌شود. این خیر با بیان اینکه جمعیت هلال احمر به دلیل فعالیت‌های امدادی گسترده‌اش در کل استان سیستان و بلوچستان شناخته شده است و به همین دلیل امین مردم این استان محسوب می‌شود می‌گوید: «هیچ جای امین‌تر و امانت‌دارتر از هلال احمر وجود ندارد. این نه تنها نظر من و هم استانی‌هایم، بلکه نظر همه مردم ایران است.

نیگو کاری مرز نمی‌شناسد

عبدالناصر سپاهی
سن:
 ۳۸ ساله
نوع کمک:
 صد میلیون تومان نقدی برای ساخت پایگاه امدادی

بسیار بزرگی در مسیر زندگی آدم بگذارد. از وقتی وارد هلال احمر شدم روند زندگی‌ام تغییر زیادی کرد. اگر بگویم در این جمعیت شاگردی می‌کنم و درس اخلاق و فداکاری می‌آموزم بیراه نگفته‌ام. اینکه باید به فکر همنوعانمان باشیم درس‌هایی است که در این جمعیت یاد گرفته‌ایم. «این امدادگر خیر که در یکی از روستاهای مرزی زندگی می‌کند با بیان اینکه کار خیر کردن هیچ مرزی ندارد، درباره دلیل اصلی کمکش توضیح می‌دهد: «روستای جاور در نزدیکی مرز پاکستان واقع شده است که در آنجا هیچ امکانات پزشکی و امدادی وجود ندارد. بارها به همین دلیل عزیزترین کسانم را از دست داده‌ام. برادرزاده‌ام یکی از آنها بود که چند ماه پیش در یک حادثه رانندگی به شدت مجروح شد و به موقع نرسیدن عوامل امدادی و اورژانس سبب شد که دیگر در بین ما نباشد. برادرم مبلغ دپه پسرش را در حالی که اشک در چشمانش جاری بود به من داد و گفت: برو با این پول یک کار کن که امکانات امدادی به شهرمان بیاید و امثال بچه‌ام جانشان را برای این موضوع از دست ندهند. اولین مقر امداد با روستایمان ۱۲۰ کیلومتر فاصله دارد. پولی را که برادرم داد و مبلغی را که از کار در خیاطی به دست آورده‌ام به هلال احمر دادم تا پایگاه امدادی در روستا ساخته شود.» او معتقد است با اینکه ورشکست شده اما با توکل و همت بار دیگر کمر راست خواهد کرد.

وسعت نگاه انسان خیراندیش به اطرافیان‌ش خیلی وسیع‌تر از آن است که بتوان تصور کرد. چون آنها در کارهایشان تنها به دیگران می‌اندیشند. موضوعی که «عبدالناصر سپاهی» امدادگر داوطلب سیستان و بلوچستان، شهرستان سراوان به درستی معناپیش کرده است. او در حالی صد میلیون تومان برای ساخت پایگاه امدادی در روستای مرکزی «جاور» به جمعیت هلال احمر اهدا کرده که مدت کوتاهی از ورشکستگی‌اش در شغل خیاطی می‌گذرد. سپاهی بیش از ۱۵ سال داوطلبانه در جمعیت هلال احمر خدمت کرده است. او پوشیدن پیراهن سرخ و سفید هلال احمر را افتخاری بزرگ می‌داند و می‌گوید: «گاهی وقت‌ها یک دوست یا قرار گرفتن در یک فضا می‌تواند تأثیر

آنچه می‌ماند نام خوش است

ناصر نعیمی فر
سن:
 ۶۸ ساله
نوع کمک:
 سازنده پایگاه امدادی جاده در شهرستان سیب و سوران

چیزی به من گفت که هیچ وقت فراموش نمی‌کنم. او گفت: هیچ وقت پول و ثروت باقی نمی‌ماند. همچون کاخ‌هایی که با ظلم ساخته شد و اکنون ویرانه‌هایی از آن باقی است؛ آن چیزی که می‌ماند نام خوش است. نمی‌خواهم بگویم این پایگاه را ساخته‌ام تا برای خود آواز در دست کنم اما خیالم پیش وجدانم آسوده است و مقابل پسر شهیدم سرافرازم. «این خیر پایگاه ساز با بیان اینکه سال‌هاست عضو جمعیت هلال احمر است می‌افزاید: «تمام اعضای هلال احمر بدون هیچ ادعا و با حداقل امکانات برای نجات انسان‌ها به دل حادثه می‌زنند.» او ضمن قدر دانی از موافقت مسئولان هلال احمر از اختیار گذاشتن خودرو امدادی به پایگاه سیب و سوران بر موضوع کمبود امکانات امدادی تأکید می‌کند و می‌گوید: «شهرستان ما یکی از محروم‌ترین نقاط کشور است. این محرومیت در موضوع امداد و نجات جاده‌ای و خدمات پزشکی بیشتر از موضوعات دیگر حس می‌شود. امیدوارم با نگاه ویژه مسئولان این کمبودها برطرف شود.»

زمانی شهدا با جانانش از مرز و بوم این کشور حفاظت کردند و حالا خانواده‌هایشان به شیوه‌های مختلف در مناطق محروم خدمت‌رسانی می‌کنند. «ناصر نعیمی فر» پدر یکی از شهدای شهرستان سیب و سوران، یک پایگاه امداد جاده‌ای را با هزینه‌ای بالغ بر ۴۵۰ میلیون تومان ساخته و به بهره‌برداری رسانده است. این پدر شهید که سال‌های زیادی عضو داوطلب هلال احمر است با بیان اینکه ساخت پایگاه را برای رضای خدا انجام داده است می‌گوید: «ما درس‌های زیادی می‌توانیم از شهدا بگیریم. آخرین باری که پسرم به جبهه می‌رفت

مردم، هلال احمر را امین خود می‌دانند

ملا در ایجاد پایگاه امداد و نجات کوهستانی در دامنه رشته‌کوه‌های تفتان نیاز بسیاری داشتیم که خیرین به شکل کاملاً خودجوش وارد عمل شدند و در آنجا پایگاه احداث شد.» سجادی موضوع جذب مشارکت‌های مردمی در توسعه تجهیزات و زیرساخت‌های امدادی را بازخورد علمکرد صادقانه امدادگران با مردم می‌داند و توضیح می‌دهد: «یکی از خصوصیات جمعیت هلال احمر در کنار مردم بودن است. نکته بسیار مهمی در جذب خیران تأثیر بسیار مثبتی دارد. این موضوع بر کات بسیاری را برای استان ما به همراه داشته است. در درجه اول جمعیت هلال احمر را امانت مردم کرده است به همین دلیل مردم مشتاقانه و داوطلبانه به عضویت جمعیت هلال احمر درمی‌آیند و در رفع کاستی‌های امداد و نجات مشارکت می‌کنند.»

خیرین در توسعه زیربنای امداد و نجات جمعیت هلال احمر در استان‌های کشور تأثیر بسیار زیادی دارند. «سید محمد مهدی سجادی» مسئول مجمع خیرین سیستان و بلوچستان، یکی از کارکردهای مجمع خیرین را نیازسنجی کاستی‌های امدادی هلال احمر در سطح استان بیان می‌کند و می‌گوید: «تلل بسیار خوبی با خیرین استان داریم، به همین دلیل تلاش می‌کنیم بر اساس نیازها استان از کمک‌های خیرین استفاده کنیم. با توجه به اینکه خیران استان سیستان و بلوچستان از بومی‌های شهرستان‌ها و روستا محسوب می‌شوند، کمبودهای امداد و نجاتی را در محدوده محل زندگی‌شان احساس می‌کنند. این احساس نیاز به حضور نیروهای عملیات امداد و نجات در مشارکت مردم تأثیر بسیاری داشته است.»